

Jonuko batukai

Kaip gi ten tas eilėraštis?

Kas man valo batukus?

Gėda net sakyti.

Nes kiekvieną rytą,

Valo juos mamytė.

Augau normalioj darnioj šeimoj. Turėjau abu tėvus, jaunesnę sesę. Pirmą kartą šias eiles išgirdau iš mamos. Deklamuodama ji kaip tik ir buvo užsiėmusi mano batų valymu... Net ir dabar, kai grįžtu iš pasaulio namo, mano batais mama šauniai pasirūpina – padeda juos šalia gyvatuko (jei žiema) ar kur tvarkingai į kampa (jei vasara).

Po truputį tėvai keičia stovėjimo vietą mano gyvenimą. Ilgą laiką (labai) jie stovėjo PRIEŠ. Mačiau juos kiekviename svarbesniame gyvenimo žingsnyje. Bandžiau juos apeiti, įveikti, prasiveržti. Dabar jaučiu juos UŽ. Jei gyvenimas išverstų mane iš koto ir krisčiau aukštiekninkas, atsidurčiau saugiame tėvų glėbyje. Pajusčiau tvirtas tėvo rankas, minkštą mamos apkabinimą.

Gera turėti tokį užnugarį. Pažiūrėkit, koks įdomus žodis yra „užnugaris“ - tas, kas yra už nugaros. Mano tėvai per daug nevedė manęs gyvenime. Per daug neaiškino, nepamokslavo. Jie stengdavosi pamaitinti, apmokyti, nuprausti, pralinksminti mus su sese. Dabar atrodo, kad jau nuo mažens ėjau prieky tėvų, o jie už nugaros. Džiaugdavausi pasauliu ir šypsodavausi atsisukęs į juos.

Ilgą laiką pykau ant tėvų, kad niekad nešnekėjom apie mirtį, prasmę, egzistenciją, drąsą būti, Dievą... Pykau, kad neturiu krypties, ašies, tvirtumo, kad man nebuvo įskiepytos „teisingos“ vertybės, požiūris. Dabar tai suvokiu kaip vieną didžiausių dovanų, kurią iš jų gavau. Tai – laisvė būti. Laisvė būti savimi.

Naudodamasis šia laisve suvokiau ir radau save, kūriau, reprezentavau, rūpinaus. Kiekvieną rytą atsikėlęs, surandu save, pasisveikinu, padedu atsikelti. Kai reikia – padrašinu, o kartais – sudrausminu. Pasikalbu. Atklydo mintis, kad čia jau kažkokia liga kvepia, bet ir nuklydo greit šalin... Gera jausti save veikiantį, sprendžiantį, prisiimantį atsakomybę. Gera dėl to, kad visiems atrodo, jog veiki vienas, savarankiškai, o iš tikrųjų už nugaros stovi pulkas tave palaikančių žmonių. Jų priešaky – besišypsantys tėvai.

Mama, Tėti – ačiū Jums.